

הגות ה'ת' בלתי מוגה

בס"ד. ש"ס יתור ה'תשי"ט.

וכל העם רואים את הקולות ואת הצפידים ואת הזר עשן וראת העם וינועו ויעמדו מרחוקי, וידוע הריק בזה בדרושי רבתינו נשיאיוני, וגם ב"ה זה שונאמר לפני מאה שנה (בשנת תרמ"ג), דצריך להבי' מהו ענין הקולות הללו, והיא כל הדברים שנוצחו בל"ה הם זכרים פשוטים כמו לא תרצה לא תענה כו', שהם זכרים פשוטים שגם אם לא נצטוו עליהם, ה' מרחאי פעוהם וכמאמרנו"ל (במס' עירובין⁴), אלמלא לא ניתנה תורה היינו פמדים צניעות מחתיל וכו'. והנה במאמר הנ"ל של ר"ק אדמו"ר (מהורש"ב) נ"צ ממשיד⁷, דאם נאמר דמה שנוצטוו ע"ז, הוא מפני שגודל המצווה ועושה ממיל שאינו מצווה ועושה⁸, מ"ל עדיין אינו מוכן, מהו ענין הקולות והרעש הגדול והנורא שהי' בעת מ"ה כו', ובפרט שהם זכרים פשוטים. ועוד מדייק בהמאמר⁹ שסג במה שאמר ר"ף בלקוט⁵ שבשעה שיצא הדיבור אנכי כו' מפני הקב"ה כא"א מישאל ה' אומר: עמי הדיבור מדבר וי"ש אנכי ה' אלילי⁶ י יתד כו', (ועי"ז בשאר הדברות), וצריך להבי' מהו ענין זה שחזיבור מדבר עם כא"א מישאל כו'.

והנה בהמאמר דשנת תרמ"ד לא נמצא בנוכח"ק המשך המאמר, אבל יש להבי' את המשך הביאור בזה ע"פ המבואר בדרושים אחרים מבעל המאמר עצמו (ר"ק אדמו"ר נ"ע), וגם בדרושים שלפניו שעליהם מיוסד מאמרן, בדרושי אדמו"ר הצ"צ ואדמו"ר האמצעי ועד בדרושי אדמו"ר הזקן.

והנה נקודת הביאור בזה (בדרושי רבתינו נשיאנו, ובפרט בדרושי בעל המאמר¹), דענין מתן תורה ה' המשכת העצמות בגלוי (כפי ששייך ענין הגילוי בהעצמות), וענין זה נפעל במ"ה, כי במ"ה נהי' ביטול הגילוי דעליונים לא ירדו וחתונות וחתונות לא יעלין לעליונים, ולכן נאמר במ"ה דברים פשוטים דקא, כי במ"ה בגלוי בכל מקום. ולכן נאמר במ"ה דברים פשוטים דקא, כי במ"ה חדרה המשכת העצמות בכל סדר החשתלשלות² גם בדברים הפי פשוטים. וא"רבה המשכת העצמות שייכת לענין המטה דקא, במקום תחתון ביהוה, וכמבואר בארוכה בכ"מ, ובפרט בדרושי אדמו"ר האמצעי³, שכל הגבה גבה ביותר ביותר מטה ביותר. וזהו גם

(1) יתור כ, טו. (2) ראה לקו"ה במדבר יג, ב, ובר"ה. (3) סה"מ תרמ"ד ע' רכז. וראה גם ר"ה וכל העם תרע"ח, תשי"ו. (4) ק, סע"ב. (5) קודשין לא, א. ובר"מ. וראה גם לקו"ש תכ"א ע' 212 ואילך ובתוספתו שם. (6) יתור רמז וטו. (7) ד"ה וכל העם תרע"ח - סה"מ תרע"ח ע' קסד ואילך. וראה גם סה"מ תשי"ט ע' 94 ואילך. (8) ראה שמו"ד פי"ב, ג. תחומא וארא טו. (9) שערי אורח ד"ה יביאו לבוש מלכות פי"ב ואילך. וראה גם ד"ה באחי לגבי תשי"ט פי"ד ואילך.

באתי צונן

פרטיה, וכמו שמצינו בספרי אאמו"ר (בכו"כ מקומות⁶⁷), שמדליק גם בשמות שבלע"ז ולומד מהם ענינים חדשים והוראות בעבודת ה'. אמנם, מכיין שהיות האלקות שבבחי' שם (שבשמות הנבראים) הוא בתעם ככל צריך גם לחיות דכחי' אור שהוא בגילוי, ועי"ז מתגלה גם חשם, דאז ישנם ב' המעלות דכחי' שגם העצם (שבהשם) הוא בא בגילוי. והו פועל שהי' השם שלם (כמו שאנו נכתב כן אני בקרא⁶⁸) והכנס שלם⁶⁹, כיה עס שלימות העם שלימות התורה ושלימות א"י, שנקראת בשם ארץ לפי שרצה לעשות רצון קונחס⁷⁰ ופי' שדחה לעשות הוא לא רק מלשון רצון אלא גם מלשון רצון, דהגם שארץ היא מלכות שבבחי' העלם והסתר ולכן צריכים להעבירה דקב"ע, מ"מ הוא רק לעשות רצון קונן, שרצים (מען צוייפס) לקראת הגאולה האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקנו בגלוינו ובקניינו גו' בבנינו ונבנותינו⁷¹, במחיה בימינו ממש.

* ----- *

(67) ראה לקוטי לוי"צ גרות ע' ריט ואילך: שיל ואילך - בנוגע לשמות אנשים שבלע"ז. ברושמינו ע"ד מאסר וכו' (נדפסה בהחלט ספרד לחור ולומי) - בנוגע לשם העיר ציאליל. (68) פסחים ג, א. (69) פירוש"י ס"פ בשלח. (70) ב"ר פ"ה, ת. ת. (71) בא י, ט.

הגות ה'ת' בלתי מוגה

וממשיך בהמשך תפר"ב שם, דענין זה קשור גם עם הגזרת האחרון, עקבתא דמשיחא, וכשם שביצ"מ ומ"ח הנהג, בתור הנהג פהגפרי דמתן תורה, ה"י צריך להיות תקדמת, והעלם והחסטר דגזרת מצרים, שהוא ענין התעורר הקודם לתורה, ע"י זה הוא בתורתו של משיח, פנימיות התורה, שההנהגה אצ"ל היא ע"י התעורר וההעלם שבכל הגזרות, ובפרט בגזרות הנה האחרון, ובתקבתא דמשיחא, שזהו הגזרת הכי הארוך וכו', וגזרות המר וכו', שזהו התעורר הגדול ביותר, ולכן באים על ידו אל התורה, האמיתית שהיא הגאולה הגדול והשלימה שאין אחר, גלות, דהטעם שאין אחר, גלות הוא משום שאי אפשר שהיה מציאומ של גלות גדולה יותר מן הגלות הזה. ולכן גם הגאולה (התורה) שעל ידו היא גאולה שאין למעלה הימנה. והיה רצון שיקיים בקרבנו ממש, בביתא משיח צדקנו, ויוליכנו קוממיות לארצנו, בנערנו ובקוננו, גו' בגינו ובבנותינו, ובמהרה בימינו ממש.

(17) בא"י, ס.

הנחת התי' בלתי סוגה

וכל העם רואים

עמ

הטעם למה שענין מתן תורה ה"י ברברים פשוטים דוקא, משום שהמשיח העצם הוא ברברים תחומים ופשוטים ביותר, והן בכללותן תועלתיות, בעולם הכי תחומן שאין קמה ממנו, והן בעולם זה עצמו, ברברים פשוטים שבן. וי"ל דזהו גם כן, מה שזכור במ"ח, וידבר אלקים את כל הדברים האלה לאמר, וי"ל שפירוש צאמר כאן הוא שהגשמי והתחומן עצמו נעשה האומר (א נזכר), משום שאו היתה המשכת העצמות מצד ענינו (של התחומן) x.

א"י
מ"ח
מ"ח
מ"ח
מ"ח
מ"ח

וזהו וכל העם רואים גו' וירא העם וינעו ויעמדו מרחוק, שזה ה"י מעין כפי להמשיכה העצמות. דהנהג, כדי שהיה המשכה העצמות במ"ח, הנהגו אי שתי שייך שיהי, ענין של כפי המשך אר העצמות, מ"מ צריך שיהי, מעין הנהג וכפי אר גילוי העצמות, ע"י תסרת התעלמות והחסרות והכפולים. וע"ל המבואר במ"ח א"א, בענין ג' בחי' אתער"ע, האתער"ע הקודמת לאתער"ע, והאתער"ע הנמשכה ע"י אתער"ע, והאתער"ע שלמעלה מאתער"ע, או שקור"ה לא שריא אלא באחר שלים, והיינו וכו' אתער"ע וכו' צריך שהאחר שאצ"ל נמשכת יתי' שלים (אף שאין זה ממשיל אוחז), היינו, שהוא קשור עם אחר זה דוקא. וע"י הוא למעלה יותר, בהמשיכה העצם, שגם לזה צריך תסרת התעלמות והחסרות והכפולים, כי קור"ה לא שריא אלא באחר שלים, וזה ה"י הענין וירא העם וינעו ויעמדו מרחוק. י"ל

והענין יובן ע"פ המבואר בד"ה וכל העם רואים וישגה תר"ע ה' (בהמשך הע"ב"ב), שקודם לכל הו"י והתחיות, צריך להיות התעורר, וכמו ענין התעורר שבשכ"ל התלוי, וזהו 16 ג"כ ענין תורה ע"י הקלות וכלים שתי' במ"ח (שזהו ענין וידא העם וינעו גו', ענין תורה), שזהו התעורר הקודם אף התורה, כדי שיהיו בבחי' ביטול שיוכלו לקבל את גילוי העצמות במ"ח. שהתעורר זה הוא התכנה והכ"ל להמשיכה העצם, שהוא התורה האמיתית.

(*) וזהו יש לבאר דברי חלקוט (שהוא גילוי) "שכא"א מישאל ה"י אומר עמו ה"י תדבר מדבר, היינו שכל א"א חגיגש בנושאו את חשם הו"י שחא"ד בנפשו. וישוה שהמשיכה היא מבחי' עצמות א"ס" (ס"ח) וכל העם תר"ע (ח).

- (10) תהא פל"ג, (11) יתור כ. א. (12) ראת בזה ליק"ש ח"י ע' 119. וש"י.
- (13) ליק"ת שח"ש כג, ד ואילך. (14) ראת ח"ג א. ב. (15) ע' א"ל ואילך.
- (16) שם ע' א"ש.

הנחת התי' בלתי סוגה